

udvalgets Indstillinger findes i Tillæg B. Sp. 3059.)

Formanden: Forinden Forhandlingen paabegyndes, skal jeg oplæse følgende Skrivelse, som jeg har modtaget:

Til Landstingets Formand.

De konservative Grupperes Beslutning om ikke at deltage i Afstemningen over Valglovsforslaget i Landstinget den 3. Juni begrundedes ved Henviisning til dette Forslags Uoverensstemmelse med Tanken i Grundlovsforslaget, der i Dag er til eneste Behandling i begge Rigsdagens Ting.

Da de nævnte to Forslag som Følge af „Grundlovspartierne“s offentliggjorte Erklæringer nu er uløseligt sammenknyttede, og da de konservative Partier maa fastholde Nødvendigheden af, at Valglovsforslaget forelægges Vælgerne til Afgørelse, ser disse Partier sig nødsagede til ogsaa paa samme Maade at forhindre Grundlovsforslagets Vedtagelse.

Som Følge heraf agter de konservative Partier ikke at deltage i Afstemningen over dette.

9. Juni 1914.

Paa Landstingets konservative Grupperes Vegne.

M. Krag-Juel-Vind-Frijs.

E. Piper.

Trier: Maa jeg bede om Ordet for at udtale mig om den af Formanden oplæste Skrivelse.

Formanden: Nu begynder Forhandlingen om det paa Dagsordenen opførte Punkt: Fællesudvalgets Indstillinger, og der kan ikke nu knyttes nogen Udtalelse til den af mig givne Meddelelse.

Trier: Vil jeg da senere kunne udtale mig om den Skrivelse, der her foreligger?

Formanden: Nu begynder, som sagt, Forhandlingen om Fællesudvalgets Indstillinger, og under den kan det ærede Medlem faa Ordet.

Fællesudvalgets Indstillinger sattes derefter til Forhandling.

Ordføreren (Enevold Sørensen): Fra Fællesudvalget foreligger en Flertalsind-

stilling fra 21 Medlemmer, og trods de meget ejendommelige Forhold, der i Øjeblikket er til Stede, vil jeg dog finde det naturligt, at vi andre følger Forretningsordenen og lader Tingets Forhandlinger gaa deres Gang. Jeg skal derfor her tillade mig at motivere og anbefale Fællesudvalgets Flertalsindstilling, idet jeg dog skal indskrænke mig til af Flertallets samlede Forslag i det væsentlige kun at berøre Hovedpunkterne, Reglerne for Repræsentationens Sammensætning og Valgretsreglerne, der ogsaa var det centrale i det oprindelige af den højtærede Regering fremsatte Forslag.

Som Regel vil dansk Politik og danske Rigsdagsbeslutninger ikke kunne regne med at blive paaagtede i Udlandet eller overhovedet, selv blot i de allervesteste Træk, at blive fulgt der. Noget andet vil Forholdet dog være, naar det drejer sig om en stor og indgribende Grundlovsændring, og det er jo udenfor al Tvivl, at det, man først og fremmest vil fæste Opmærksomheden paa, er Indførelsen af Valgret for Kvinder, den fulde og lige Valgret og Valgbarhed for Kvinderne, Kvinden i politisk Myndighed og politisk Ansvar i et og alt jævnsides med Manden. Ude i Verden vil man overalt betragte dette som det centrale, som det alt overskyggende, som en betydningsfuld Indsats fra dansk Side i Verdensudviklingen. Og sikkert vil man med Undren høre, at dette ikke er en Afgørelse af et enkelt Parti; herom staar, at dømme efter Fællesudvalgets Indstillinger, alle politiske Partier og udenfor Partierne alle Repræsentanter, ogsaa i det danske Førstekammer, samlede. Med nogen Undren vil man vel ogsaa høre paa, hvorledes samtlige Medlemmer fra en vis Side havde faaet Forfald, da Sagen forelaa til Forhandling. Naar jeg anbefaler Flertalsforslagets § 30, som begynder med: „Valgret til Folketinget har enhver Mand og Kvinde“, gælder Anbefalingen ogsaa Indledningen af Mindretallets § 30, der begynder med de samme Ord. Det er den fælles Indstilling fra alle Medlemmer i Fællesudvalget, at efter den nye Grundlov skal Kvinder have nøjagtigt den samme Ret som Mænd. Man maa vel forudsætte, at det har været Mindretallets Ønske at se dette Forslag om Kvinders Valgret og Valgbarhed ophøjet til Lov i den nye Grundlov, der skulde afløse den nugældende.

Den samme Enighed og enstemmige Opfattelse gælder ogsaa en anden Vælger-